

[Kampmann.]

socialdemokratiske gruppe og opfordre til det — det vil nok give lidt flere penge.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om erhvervsskattens afløsning i visse kommuner m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 39) findes i tidenden sp. 317, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ove Hansen: Den betænkning, der foreligger fra folketingsudvalget, oplyser, at et flertal af udvalgets medlemmer, socialistisk folkepartis, det radikale venstres og socialdemokratiets medlemmer, kan anbefale, at ministerens lovforslag vedtages uændret, hvorimod et mindretal bestående af venstres og det konservative folkepartis repræsentanter ikke kan tiltræde lovforslaget og har stillet et ændringsforslag.

Dette ændringsforslag går i korthed ud på, at det tilsvarende, der skal ydes til den såkaldte centralkommune, erhvervskommunen, kun ydes fra de kommuner, hvor beskatningsprocenten og grundskyldpromillen er lavere end i selve centralkommunen; med andre ord: de kommuner, hvis beskatningsprocent beregnet i forhold til samme grundskyldpromille ligger højere end centralkommunens, fritages for at yde tilsvarende.

Jeg forstår egentlig ikke rigtig dette ændringsforslag. Det var måske rigtigt og naturligt, hvis det var en udjævning, der skulle finde sted kommunerne imellem efter deres bæreevne; i så fald var der nogen

mening i det. Men det er der ikke tale om i dette tilfælde. Da vi i 1959 delvis afskaffede erhvervsskatten, var vi enige om, at disse centralkommuner, erhvervskommuner, måtte have en kompensation, når vi på den måde greb ind i deres beskatningsmuligheder. Derfor var der enighed om, at omegnskommuner, forstadskommuner, hvis beboere hidtil havde betalt erhvervsskat, måtte betale et samlet beløb, en kompensation til centralkommunen. Det beløb, der skulle udredes, var, hvad man i 1957-58 ydede til centralkommunen, og det er stadig væk det tilsvarende, der skal ydes i dag.

Vi har nogle gange, det skal erkendes, forlænget denne lovgivning, som vi nu atter har til behandling. Det havde været rart, om vi havde fundet en løsning; det er ikke lykkedes endnu, men kommunestrukturen og byrdefordelingen stat og kommune imellem er for tiden i støbeskeen, og vi håber, det nu bliver sidste gang, vi foretager en forlængelse af denne afløsningsordning med hensyn til erhvervsskatten.

Mit parti kan altså ikke gå med til det ændringsforslag, som venstre og konservative har stillet. Jeg beder folketinget om at stemme imod dette ændringsforslag og stemme for lovforslaget, som det er fremsat af ministeren.

A. Chr. Andersen: Sammen med det konservative folkeparti har mit parti ønsket at stille det i betænkningen anførte ændringsforslag. Som det fremgår af bemærkningerne til dette ændringsforslag, er vi af den opfattelse, at udviklingen helt har ændret forudsætningerne for denne lovgivning. Når vi nu foreslår, at de kommuner, hvis borgere har en højere beskatning — alt taget i betragtning — skal slippe for tilsvarende til centralkommunen, er det ikke, fordi vi tror, at der derved opnås fuld retfærdighed, men det er i alle tilfælde mere retfærdigt end uden denne ændring. Det er et spørgsmål, om ikke disse kommuner skulle have bidrag fra centralkommunen i stedet. Det er selvfølgelig lidt vanskeligt at beregne, men en regulering i den retning ville sikkert have været mere rigtig.

Man skal jo huske på, at det er mange år siden, denne lovgivning blev gennemført; det sagde hr. Ove Hansen også. Han havde kun påregnet, at den skulle gælde for en